

Zákon

ze dne..... 2014

o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Kompenzační příspěvek k důchodu

§ 1

(1) Nárok na odškodnění za ztrátu zaměstnání formou kompenzačního příspěvku k důchodu (dále jen „příspěvek“) má občan České republiky,

a) který byl z důvodu politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva v období od 25. února 1948 do 29. prosince 1989 rozhodnutím příslušného orgánu ozbrojených sil České republiky propuštěn ze služebního poměru vojáka, nebo s nímž byl z obdobných důvodů ze strany bývalého Ministerstva národní obrany skončen pracovní poměr, a o této skutečnosti bylo vydáno osvědčení podle § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, a

b) pobírá starobní nebo invalidní důchod z českého důchodového pojištění.

(2) Nárok na příspěvek má rovněž občan České republiky, který pobírá po osobě uvedené v odstavci 1 písm. a) vdovský nebo vdovecký důchod vyplácený orgánem sociálního zabezpečení České republiky.

(3) V případě souběhu nároků na příspěvek se vyplácí ten, na nějž vznikl nárok podle odstavce 1.

(4) Nárok na příspěvek nevzniká osobě jinak splňující podmínky stanovené v odstavci 1 písm. a) nebo odstavci 2, pokud jí již byl poskytnut příspěvek k důchodu dle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, nebo podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Příspěvek není součástí důchodu, vyplácí se však spolu s ním, a to stejným způsobem a ve stejných termínech.

§ 2

(1) Osobě uvedené v § 1 odst. 1 náleží pravidelný měsíční příspěvek ke starobnímu nebo invalidnímu důchodu ve výši 1500 Kč.

(2) Osobě uvedené v § 1 odst. 2 náleží pravidelný měsíční příspěvek ke vdovskému nebo invalidnímu důchodu ve výši 750 Kč.

§ 3

(1) O nároku na výplatu příspěvku rozhoduje orgán sociálního zabezpečení České republiky příslušný k výplatě důchodu.

(2) Nárok je nutné uplatnit u orgánu příslušného podle odstavce 1 ve formě písemné žádosti, a to do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Součástí žádosti musí být ověřený opis osvědčení podle § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahují se na rozhodování o příspěvku a jeho výplatě obdobně ustanovení

- a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, týkající se vydávání rozhodnutí o dávkách důchodového pojištění, podávání námitek proti rozhodnutí, soudního přezkumu rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění, doručování písemností, řízení ve věcech důchodového pojištění a lhůty pro výplatu dávek¹ a
- b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, týkající se vzniku a zániku nároku na důchod nebo jeho výplatu, odepření nároku nebo výplaty, zjištění vad v určení výše a změn rozhodných skutečností.²

§ 4

- (1) Náklady na příspěvek jsou hrazeny z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany.
- (2) Příspěvek se zvyšuje ve stejných termínech jako se zvyšují důchody podle zvláštního právního předpisu.³

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

§ 5

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 85/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 409/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., a zákonného opatření č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1

Část šestá, hlava druhá zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

² § 55 a § 56 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

³ § 67 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

1. V § 7 odst. 5 se slovo „a“ před slovy „zvláštní příspěvek k důchodu“ nahrazuje čárkou a za slova „zvláštní příspěvek k důchodu“ se vkládají slova „a kompenzační příspěvek k důchodu“.
2. V poznámce pod čarou č. 28 se tečka na konci věty nahrazuje čárkou a doplňují se slova „část první zákona č. .../2014 Sb., o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změnách některých zákonů.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o soudních poplatcích

§ 6

V § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona se za slova „zvláštního příspěvku k důchodu“ vkládají slova „, kompenzačního příspěvku k důchodu“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 7

V § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 634/2004 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb. zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k zákonu o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů

I. Obecná část

A. Zpráva o hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení - identifikace hlavního problému a rozbor stávající právní úpravy

V období po roce 1989 byla postupně přijata celá řada právních norem, jejichž smyslem byla snaha odčinit křivdy napáchané v období totalitního režimu. Jedná se v první řadě o zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, na jehož základě měly být jednak odstraněny křivdy způsobené občanům v oblasti trestního soudnictví v období od 25. února 1948 do 29. prosince 1989 nezákonným odsouzením, dále poskytnuto takto postiženým občanům morální zadostiučinění a v návaznosti na to též přiměřené hmotné odškodnění za utrpěné škody a prožité útrapy. Nárok na odškodnění podle tohoto zákona, o němž rozhodovalo a případně jej též vyplácelo Ministerstvo spravedlnosti, v sobě zahrnoval náhradu za ztrátu na výdělků za každý měsíc vazby a výkonu trestu odnětí svobody, náhradu škody na zdraví, k níž došlo v souvislosti s vazbou či výkonem trestu odnětí svobody, náhradu nákladů trestního řízení a výkonu vazby či trestu, náhradu zaplacených nákladů obhajoby v původním trestním řízení a náhradu zaplaceného peněžitého trestu nebo úhrnu provedených srážek z odměny za práci při výkonu trestu nápravného opatření. Vedle toho byla na základě tohoto zákona okruhu oprávněných osob (jak poškozeným osobám, tak též jejich vdovám a vdovcům) provedena úprava vypláceného důchodu (byly jim poskytnuty v závislosti na délce vazby a výkonu trestu odnětí svobody příplatky k důchodu).

Posléze byl přijat zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, jehož smyslem bylo odstranit či alespoň zmírnit následky některých křivd způsobených v období 1948-1989 v oblasti politických, občanských, majetkových, hospodářských, sociálních a kulturních práv občanů. Další skupinou křivd, které se tento zákon snažil zmírnit, byly křivdy způsobené v oblasti pracovněprávních vztahů. Zejména se jednalo o ty případy, kdy českoslovenští občané byli z důvodů politické perzekuce či postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody postiženi ztrátou zaměstnání; pak se právní úkon, jímž došlo v rozhodném období ke skončení pracovního či služebního poměru považuje za neplatný.

Na základě tohoto zákona jsou některým osobám zbaveným osobní svobody správním rozhodnutím (např. osobám zařazeným ve vojenském táboře nucených prací – PTP apod.), vdovám a vdovcům po nich poskytovány příplatky k důchodu ve výši vymezené zákonem č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci. Ve vztahu k pracovněprávní perzekuci tento zákon pouze definoval, že doba ode dne, kdy byl občan z politických důvodů propuštěn ze služebního či pracovního poměru z politických důvodů do dne vzniku nároku na starobní či invalidní důchod, nejdéle však do dne účinnosti tohoto zákona, se započítává poškozené osobě pro účely důchodového pojištění jako doba zaměstnání. Finanční odškodnění však této skupině osob přiznáno nebylo.

Posléze byl přijat zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, který stanovil, že režim založený na komunistické ideologii, který rozhodoval o řízení státu a osudech občanů v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 byl zločinný, nelegitimní a je zavržen hodný. Tento zákon stanovil, že osoby, které byly

komunistickým režimem nespravedlivě postiženy a perzekuovány, si zaslouží „účast a morální zadostiučinění“. Na podkladě tohoto zákona bylo posléze přijato několik nařízení vlády, jejichž smyslem bylo odškodnění určité skupiny poškozených osob. Ani na podkladě tohoto zákona a zmocnění v něm obsaženém však nedošlo k plnému odškodnění občanů, kteří byli pro své politické postoje perzekuováni v oblasti pracovněprávní. Dosud tak právní úprava nezakotvuje finanční odškodnění, jehož prostřednictvím by byly částečně zmírněny křivdy osob - bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, jež totalitní režim připravil o jejich služební či pracovní poměr (zaměstnání), a které jsou držiteli osvědčení vydaného dle zákona č. 87/1991 Sb.

Navrhovaný zákon tedy logicky navazuje na tuto linii legislativního vyrovnávání se s totalitní minulostí. Týká se osob, jež komunistický režim z politických důvodů připravil o jejich zaměstnání v rezortu obrany, které byly rehabilitovány na základě § 21 zákona č. 87/1991 Sb. a bylo jim o tom vydáno osvědčení podle § 22 tohoto zákona. Nutno připomenout, že průvodním jevem ukončení pracovního nebo služebního poměru na pokyn složek vládnoucího komunistického režimu, byla degradace takto postižené osoby na faktického občana „druhé kategorie“. Tito lidé byli často vystaveni dalším perzekucím, dostali se pod kontrolu Státní bezpečnosti, jejich dětem byla upírána možnost studovat na vysokých a někdy i středních školách. Mnozí z rehabilitovaných bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, jakož i členů jejich rodin, byli systematicky v občanském životě sledováni a pronásledováni StB a VKR. Z osobních spisů většiny prokazatelně vyplývá, že byli zařazeni do seznamů NORBERT s označením „N“, což znamenalo v případě potřeby předpokládané soustředění do internačních táborů s účelem izolace, dle dnes již známých kategorií:

- I. Kategorie: zvláště nebezpeční aktivní organizátoři pod označením „Z“,
- II. Kategorie: protisocialisticky zaměřené osoby, které měly kontakty s reakčními silami pod označením „P“,
- III. Kategorie: protisocialistické osoby s vyčkávacím postojem,
- IV. Kategorie: ostatní protisocialisticky orientované osoby.

U státních občanů ČR – bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, jejichž služební či pracovní poměr skončil z politických důvodů, u nichž byla deklarována současně účast na soudní rehabilitaci tedy došlo k řádnému odškodnění, avšak zbývající skupina poškozených osob, které přišly z politických důvodů o zaměstnání (přičemž nebyly zbaveny osobní svobody), se tomu tak nestalo.

Z těchto důvodů se jeví jako oprávněný požadavek finanční kompenzace státu za újmy, které komunistický režim této skupině občanů způsobil.

2. Identifikace dotčených subjektů

Navrhovaný zákon se dotýká skupiny osob – bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, jejichž služební či pracovní poměr byl v období komunistického režimu ukončen z důvodů definovaných v § 21 zákona č. 87/1991 Sb. (tj. z politických důvodů) a bylo jim o tom podle § 22 tohoto zákona vydáno osvědčení.

Celkem bylo politicky rehabilitovaným vojákům a občanským zaměstnancům MO ČR v roce 1991 vydáno 9.138 osvědčení o mimosoudní rehabilitaci v listinné podobě. V současné době k 31. 12. 2013 žije již jen 2.127 rehabilitovaných, někteří z nich se nacházejí ve velmi tíživé sociální situaci. Někteří držitelé osvědčení o rehabilitaci žijí i pod oficiálně uznanou hranicí chudoby. V současné době je naživu již jen 23,28 % držitelů celkového počtu vydaných osvědčení. Průměrný věk rehabilitovaných je 82,5 let. Roku 2020 se dožijí jen jednotlivci.

Pokud se jedná o dotčené subjekty, je dotčeným ústředním správním úřadem Ministerstvo obrany ČR a dále všechny orgány sociálního zabezpečení.

3. Definice cílů, jichž má být dosaženo

Navrhovaná právní úprava má dosáhnout zakotvení nároku na finanční odškodnění bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, jehož prostřednictvím budou do jisté míry v oblasti pracovněprávní odčiněny křivdy, které byly napáchány v období totalitního režimu.

4. Zhodnocení rizika spojeného s nečinností

Rizikem nečinnosti zde je přetrvávání napáchaných křivd, neboť bývalým vojákům a zaměstnancům rezortu obrany coby oprávněným osobám byla pouze vyslovena morální účast, rozhodná doba jim byla zhodnocena pro účely důchodového pojištění, avšak finanční kompenzace se dosud nedočkali.

B. Návrh variant řešení

S ohledem na charakter cílů, jichž má být dosaženo, jsou předkládány a vyhodnocovány pouze 2 varianty řešení.

VARIANTA O:

Tato varianta spočívá v nepřijetí žádného odškodňovacího předpisu s následkem definovaným v identifikaci rizik spojených s nečinností.

VARIANTA I – přijetí zákona, na jehož základě bude dosaženo částečného odstranění křivd napáchaných v pracovněprávní oblasti bývalým vojákům a zaměstnancům rezortu obrany.

Jako nejvhodnější formou kompenzace držitelům osvědčení o rehabilitaci dle zákona č. 87/1991 Sb., v tomto případě bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany postižených ztrátou zaměstnání z politických důvodů během komunistického režimu, se navrhuje tzv. kompenzační příspěvek vyplácený současně s důchodem. Původně byla zvažována i varianta jednorázového odškodnění, avšak satisfakce ve formě opakujících se jednorázových dávek se jeví nejvhodnější a nejsnadněji realizovatelná z hlediska praktického.

C. Vyhodnocení nákladů a přínosů

Varianta O:

Nepředstavuje žádné dodatečné dopady na státní rozpočet.

Varianta I:

Předpokládaný dopad na státní rozpočet:

Ústřední rada rehabilitovaných AČR jako orgán, který sdružuje takto perzekuované osoby z rezortu MO ČR, sděluje, že k 31. 12. 2013 žilo 2.127 držitelů osvědčení podle § 22 zákona 87/1991 Sb. a přibližně 500 vdov či vdovců po držitelích tohoto osvědčení. Níže uvedený rozpočet tak představuje maximální možnou výši výdajů, která činí 1500 Kč měsíčně u držitelů osvědčení podle § 22 a 750 Kč měsíčně u vdov či vdovců po držitelích tohoto osvědčení. Při této kalkulaci by roční náklady ze strany MO ČR byly následující:

2127	x	1500	x	12	=	38.286.000 Kč (držitelé osvědčení)
500	x	750	x	12	=	4.500.000 Kč (vdovy a vdovci)
						42.786.000 Kč celkem

Celkově by si tedy provedení tohoto zákona vyžádalo náklady v částce cca 42.786.000,- Kč ročně.

Uvedené náklady jsou maximálními možnými výdaji ze státního rozpočtu, navíc jejich výše bude vzhledem k postupnému úbytku oprávněných osob klesat.

Na rozpočty krajů a obcí nemá návrh zákona žádné dopady.

D. Návrh řešení

Byť se jedná o nákladnou variantu, navrhuje se za účelem odstranění přetrvávajících křivd napáchaných komunistickým režimem přijetí Varianty I.

E. Kontakt na zpracovatele

Ing. Antonín Sedřa, Sněmovní 1, 118 26 Praha 1, tel. 257 173 221, mob. 724 232 480

F. Dopad

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR:

Navrhovaná úprava je v souladu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod a ratifikovanými a vyhlášenými mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách.

Zhodnocení sociálních dopadů navrhované právní úpravy:

Někteří bývalí vojáci a zaměstnanci rezortu obrany – držitelé osvědčení - jsou dodnes v důsledku protiprávního propuštění z pracovního či služebního poměru ve velmi tíživé sociální situaci. Přijetím předkládaného návrhu zákona bude dosaženo alespoň částečného odstranění křivd napáchaných vůči nim v pracovněprávní oblasti totalitním komunistickým režimem.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právem EU a mezinárodními smlouvami:

Problematika obsažená v navrhované právní úpravě není právem ES ani právem EU upravena a je ponechána k řešení národním legislativám. Mezinárodní smlouvy se dané oblasti nedotýkají.

Z hlediska rovnosti žen a mužů je návrh novely zákona zcela neutrální.

Zhodnocení korupčních rizik (CIA):

I.

Předmětné správní řízení bude ovládáno dispoziční zásadou, tudíž bude zahajováno výhradně na návrh poškozené osoby. O každé podané žádosti musí být řádně a včas rozhodnuto. Z navrhované úpravy vyplývá, že podkladem pro rozhodnutí je přesně definovaný doklad (osvědčení o rehabilitaci dle zákona č. 87/1991 Sb.). Orgán sociálního zabezpečení příslušný k výplatě důchodu tedy nemá prostor pro správní uvážení, neboť zákon hmotněprávní podmínku vzniku nároku definuje naprosto jednoznačně. Příslušný orgán tak pouze zhodnotí, zda předložený doklad je osvědčením dle § 22 zákona č. 87/1991 Sb. a posléze rozhodne o

výplatě kompenzačního příspěvku a zabezpečí jeho výplatu. Pokud nebude tento doklad k žádosti předložen, žádost bude zamítnuta. Řízení o příspěvku, jakož i o možnosti opravného prostředku a soudního přezkumu jsou nastaveny obecně s odkazem na předpisy v oblasti důchodového a sociálního zabezpečení. Je tedy přesně nastaven obecný proces rozhodování, od něhož se nelze odchýlit.

II.

Je zřejmé, že prostor pro korupci je v případě navrhované právní úpravy zcela minimální, neboť vznik nároku na příspěvek k důchodu je vymezen jasně a dostatečně určitě a nedává příslušnému orgánu v rámci rozhodovacího procesu žádný prostor pro uvážení.

II. Zvláštní část

Část první:

K § 1:

Osoby oprávněné k pobírání příspěvku podle navrhovaného zákona jsou definovány na základě zákona č. 87/1991 Sb. jako držitelé osvědčení podle § 22 tohoto zákona. Toto vymezení usnadňuje identifikaci oprávněných osob i praktické zpracování jejich žádostí.

Vzhledem k tomu, že mnoho poškozených osob již nežije, je zakotven nárok na odškodnění též pro vdovy a vdovce po poškozených osobách, které zakotvené podmínky splňovaly či splňují. Vychází se z analogie k ostatním odškodňovacím předpisům, kdy mají nárok nejen poškozené osoby přímo, ale též právě vdovy a vdovci po nich.

V případě souběhu nároků na příspěvek se oprávněným osobám vyplácí pouze ten, na nějž jim vznikl nárok podle tohoto zákona. Důvodem toho je skutečnost, že skupině osob, které byla provedena úprava důchodu dle zákona č. 119/1990 Sb., na podkladě této skutečnosti náleží celá řada odškodňovacích nároků a smyslem této právní úpravy je nikoliv rozšíření finančního odškodnění pro již odškodňované oprávněné osoby, ale překlenutí tohoto prostoru a snaha poskytnout satisfakci pouze té skupině osob rehabilitovaných dle zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudní rehabilitaci, která nedosáhla na odškodnění dle tohoto zákona nebo současně dle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci.

Pokud se jedná o podmínku státního občanství ČR, je třeba uvést, že v některých případech sice je zvýhodňování občanů ČR na úkor jiných občanů EU (zde především občanů Slovenska) považováno za diskriminační z hlediska předpisů práva EU, avšak na straně druhé je stěžejní ta skutečnost, že podmínka státního občanství ČR je definována u všech odškodňovacích právních předpisů, které byly v minulosti přijaty ve vztahu k osobám perzekuovaným jak v období druhé světové války, tak v období komunistického režimu (viz např. nařízení vlády č. 622/2004 Sb., zákon č. 357/2005 Sb., zákon č. 261/2011 Sb. apod.).

K § 2:

Výše příspěvku byla stanovena jednotně na částku 1.500 Kč u nositelů osvědčení podle § 22 zákona 87/1991 Sb. a na poloviční částku u vdov a vdovců po oprávněných osobách – nositelích předmětného osvědčení. Uvedená částka sice nepředstavuje zcela přiměřenou kompenzaci oprávněným osobám, ale je způsobilá alespoň zčásti zlepšit mnohdy nelehkou sociální situaci bývalých vojáků a zaměstnanců rezortu obrany, kteří své zaměstnání byli nuceni nedobrovolně opustit.

K § 3:

Vzhledem k tomu, že kompenzační příspěvek podle § 2 bude vyplácen současně s důchodem, stanoví se pro rozhodování o přiznání příspěvku pravomoc orgánu sociálního zabezpečení příslušnému k výplatě důchodu.

Řízení o přiznání příspěvku se zahajuje výhradně na žádost oprávněné osoby. Aby tyto orgány nebyly ve své činnosti dlouhodobě zatěžovány rozhodováním v rámci této agendy, je stanoveno časové omezení, dokdy je třeba žádost podat, konkrétně do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti zákona.

Vzhledem k tomu, že příspěvek bude vyplácen spolu s důchodem jako ostatní odškodňovací opakující se dávky, podléhá řízení o žádosti o přiznání kompenzačního příspěvku právním předpisům, které se dotýkají řízení o dávkách důchodového pojištění. Je tak zaručena dvojinstančnost rozhodování, kdy občan může uplatnit proti rozhodnutí řádný opravný prostředek – námitky dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a posléze může případně předmětné rozhodnutí napadnout v rámci správního soudnictví.

K § 4:

Náklady na vyplácení kompenzačního příspěvku hradí ze své rozpočtové kapitoly Ministerstvo obrany. Přestože bude příspěvek vyplácen spolu s důchodem, je třeba zdůraznit, že nebude součástí důchodu přiznaného podle předpisů o důchodovém pojištění, ale samostatnou opakující se dávkou. Proto také nebude financován z finančních prostředků vybraných na pojistném na sociální zabezpečení. Příspěvek bude podléhat zvyšování za stejných podmínek jako důchody ve smyslu § 67 zákona o důchodovém pojištění.

Část druhá:

K § 5:

Ustanovení § 5 vyjímá kompenzační příspěvek ze základu, z něhož je vyměřováno životní a existenční minimum podle zákona č. 110/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Část třetí:

K § 6:

Ustanovení § 6 osvobozuje soudní řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu ve věci kompenzačního příspěvku od soudních poplatků.

Část čtvrtá:

K § 7:

Ustanovení § 7 osvobozuje řízení o kompenzačním příspěvku od správních poplatků.

Část pátá:

K § 8:

S ohledem na nutnost rozpočtových úprav a organizačních změn v rámci příslušných orgánů sociálního zabezpečení se navrhuje, aby zákon nabyl účinnosti prvním dnem šestého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

V Praze dne 19. prosince 2014

Antonín Sed'a, v.r.

Robin Böhnisch, v.r.

Roman Sklenák, v.r.

Bohuslav Chalupa, v.r.

Dana Váhalová, v.r.

Petr Kořenek, v.r.

Karel Černý, v.r.

Roman Kubíček, v.r.

Jiří Mihola, v.r.

Ondřej Benešík, v.r.

Roman Váňa, v.r.

Václav Klučka, v.r.

Jaroslav Zavadil, v.r.

Zdeněk Syblík, v.r.

Jiří Petruš, v.r.

Lubomír Toufar, v.r.

Pavel Volčík, v.r.

Vlastimil Gabrhel, v.r.

Igor Jakubčík, v.r.

Miroslava Strnadlová, v.r.

Jan Chvojka, v.r.

Jaroslav Foldyna, v.r.

Josef Novotný, v.r.

Pavel Holík, v.r.

Stanislav Huml, v.r.

Václav Zemek, v.r.

Jan Birke, v.r.

Jiří Zemánek, v.r.

Zuzana Kailová, v.r.

Pavčina Golasowská, v.r.

Pavel Ploc, v.r.

Pavel Havíř, v.r.

Richard Dolejš, v.r.

Markéta Wernerová, v.r.

Pavčina Nytrová, v.r.

Ladislav Šincl, v.r.

Jiří Koskuba, v.r.

Vlasta Bohdalová, v.r.

Štěpán Stupčuk, v.r.

Jiří Běhounek, v.r.

František Adámek, v.r.

